

Nadere uitleg van een aantal onderwerpen naar aanleiding van de behandeling in de raadscommissievergadering van 19 januari.

Vraag 1: Is het mogelijk als gemeente om een ander percentage te hanteren dan 110%?

Antwoord:

De bijzondere bijstandsverlening is geregeld in art 35 van de Participatiewet. Door bijzondere individuele omstandigheden kan zich de situatie voordoen dat het inkomen op bijstandsniveau niet voldoende is om noodzakelijke uitgaven te doen. Het gaat dan b.v. om extra kosten door ziekte, beperking, verhuizing, echtscheiding, bewind voering etc. De inkomensgrens is gesteld op 110% van de bijstandsnorm. (art. 35 lid 9 Participatiewet) Deze inkomensgrens is van toepassing op individuele en categoriale bijzondere bijstand.

De inkomensgrens van 110% voor categoriale regelingen is per 1 januari 2015 losgelaten. Tegelijkertijd heeft de Regering de mogelijkheid voor categoriale bijstand sterk beperkt. De Regering beschouwt deze vorm van bijzondere bijstand als ongerichte inkomenssuppletie. Maatwerk is hierbij niet mogelijk.

Er is nog wel categoriale bijzondere bijstand mogelijk in de vorm van een aanvullende zorgverzekering en stadspas voor culturele, maatschappelijke en sportieve voorzieningen.

Er kan categoriale bijzondere bijstand worden verleend voor een vorm van een collectieve aanvullende zorgverzekering of in de vorm van een tegemoetkoming in de kosten van de premie van een dergelijke verzekering. De gemeente bepaalt hierbij zelf de inkomens grens.

Dit betekent dat de gemeente met een zorgverzekeraar een collectief contract afsluit op een bepaalde polis. De gemeente kan dan deze verzekering ook open stellen voor mensen met een beperking of chronisch ziekte met een inkomen tot b.v. 130% van het sociaal minimum.

In het contract worden dan afspraken gemaakt over eventuele kortingen en welke extra kosten vergoed gaan worden voor rekening van deze verzekering. Deze laatste worden niet verdisconteert in de premie maar komen direct voor rekening van de gemeente.

Wil een chronisch zieke of gehandicapte gebruik maken van deze verzekering dan moet hij zijn huidige verzekering opzeggen en een nieuw contract afsluiten met de door de gemeente gecontracteerde zorgverzekeraar. Overigens kan dit pas eind 2015.

Het college heeft in de notitie aangegeven dat wij er niet voor kiezen om een collectief contract met een verzekeraar af te sluiten. De reden hiervoor is dat er geen voordelen zijn te behalen voor de doelgroep als wij als relatief kleine partij een collectief contract afsluiten met een verzekeraar.

Vraag2: Hoe betrekken wij het maatschappelijk middenveld bij de aanpak van de armoede?

Antwoord:

Het SKT wordt/is de spin het web. In het SKT zijn verschillende organisaties vertegenwoordigd die een breed palet van mensen in deze gemeente ontmoet. In het SKT worden de multi-probleem gevallen besproken, waarbij inkomen en werk een aandachtspunt is.

De gemeente heeft op uitvoerend niveau contacten met o.a. de kerken. Kerken verwijzen probleemsituaties, voor zover zij van oordeel zijn daar geen rol in te hebben, door naar de gemeente en omgekeerd.

De gemeente heeft overleg met Humanitas thuisadministratie, het algemeen maatschappelijk werk, de schuldhulpverlening (Stap! En GKB Assen) en woonstichting de Vechthorst over aanpak van schuldenproblematiek en hoe deze te voorkomen.

In het vervolg op de Armoedeconferentie wil de gemeente komen tot een verbinding van de 3 "banken" met daarbij de mogelijkheid tot een administratieve ondersteuning van cliënten. (sociaal plein)

Vraag 3: Hoe denkt het college communicatie als effectief middel in te zetten?

Antwoord: Door nieuwsbrieven aan bestaande cliënten te sturen. Door mondelinge informatie in spreekkamer gesprekken. Door het actief betrekken van het maatschappelijk middenveld en hen te wijzen op de bestaande voorzieningen. Door de voorzieningen op duidelijke wijze te presenteren op de website. Mogelijkheden onderzoeken van bestandskoppelingen.

Vraag4: hoe denkt het college te voorkomen dat kinderen gestigmatiseerd worden doordat duidelijk is dat zij goederen kunnen kopen waarbij duidelijk is dat zij gebruik maken van het armoedebeleid?

Antwoord: Wij zijn het eens met de gemaakte opmerking op dit punt en zullen in overleg met de plaatselijke middenstand tot een nadere uitwerking komen van de kindercadeaubon.

Artikel 35. Individuele en categoriale bijzondere bijstand

1.

Onverminderd paragraaf 2.2, heeft de alleenstaande of het gezin recht op bijzondere bijstand voor zover de alleenstaande of het gezin niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en deze kosten naar het oordeel van het college niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de langdurigheidstoelage, het vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm, waarbij artikel 31, tweede lid, en artikel 34, tweede lid, niet van toepassing zijn. Het college bepaalt het begin en de duur van de periode waarover het vermogen en het inkomen in aanmerking wordt genomen.

2.

Het college kan bijzondere bijstand weigeren, indien de in het eerste lid bedoelde kosten binnen twaalf maanden een bedrag van € 107,00 [Red: per 1 januari 2013: € 127,00] niet te boven gaan.

3.

In afwijking van het eerste lid kan bijzondere bijstand ook aan een persoon die de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, behorend tot een bepaalde categorie, worden verleend, zonder dat wordt nagegaan of ten aanzien van die persoon de hierna bedoelde kosten ook daadwerkelijk noodzakelijk zijn of gemaakt zijn, indien ten aanzien van de categorie waartoe hij behoort aannemelijk is dat die zich in bijzondere omstandigheden bevindt die leiden tot bepaalde noodzakelijke kosten van bestaan waarin de algemene bijstand niet voorziet en die de aanwezige draagkracht te boven gaan.

4.

In afwijking van het eerste lid kan bijzondere bijstand ook aan een persoon, behorend tot een categorie chronisch zieken of gehandicapten, of met een hem ten laste komend kind dat tot die categorie behoort, worden verleend met betrekking tot kosten in verband met chronische ziekte of handicap, zonder dat wordt nagegaan of ten behoeve van die persoon of dat kind die kosten ook daadwerkelijk noodzakelijk zijn of gemaakt zijn, indien ten aanzien van de categorie waartoe hij of dat kind behoort aannemelijk is dat die zich in bijzondere omstandigheden bevindt die leiden tot dergelijke noodzakelijke kosten van bestaan waarin de algemene bijstand niet voorziet en die de aanwezige draagkracht te boven gaan.

5.

In afwijking van het eerste lid kan bijzondere bijstand ook aan een persoon, met een hem ten laste komend kind dat onderwijs of een beroepsopleiding volgt, worden verleend met betrekking tot kosten in verband met maatschappelijke participatie van dat kind, zonder dat wordt nagegaan of ten behoeve van dat kind die kosten ook daadwerkelijk noodzakelijk zijn of gemaakt zijn, indien ten aanzien van de categorie waartoe hij behoort aannemelijk is dat die zich in bijzondere omstandigheden bevindt die leiden tot dergelijke noodzakelijke kosten van bestaan waarin de algemene bijstand niet voorziet en die de aanwezige draagkracht te boven gaan.

6.

In afwijking van het eerste lid kan bijzondere bijstand ook aan een persoon worden verleend in de vorm van een collectieve aanvullende ziektekostenverzekering zonder dat wordt nagegaan of ten aanzien van die persoon de kosten van die verzekering ook daadwerkelijk noodzakelijk zijn of gemaakt zijn.

7.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bijzondere bijstand niet verstaan langdurigheidstoelage als bedoeld in artikel 36.

8.

Voorzover de gemeente krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtige is, wordt de bijzondere bijstand verhoogd met de loonbelasting en premies volksverzekeringen.

9.

Het derde tot en met het zesde lid zijn niet van toepassing ingeval van een alleenstaande of een gezin waarvan het in aanmerking te nemen inkomen hoger is dan 110 procent van de op hem van toepassing zijnde bijstandsnorm.